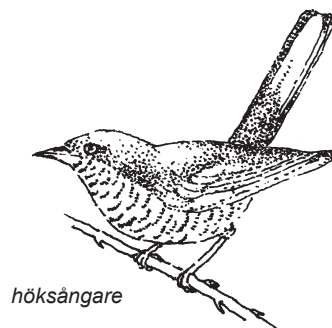

* *Trossö- Kalvö-Lindö*

Välkommen till Trossö - Kalvö - Lindö

Naturreseptatet Trossö - Kalvö - Lindö i Bohusläns norra skärgård är en ökedja som ligger i en mjuk båge från söder till norr. Öarna var en gång helt skilda från varann men på grund av landhöjningen förbinds de numera med landremisor smala som getingmidjor. Följ med på en vandring i ett synnerligen omväxlande och storslaget landskap som i väster är utsatt, kargt, format av piskande vind och vågor och i öster hyser en lugn, frodig, artrik innerskärgård. Det tidigare nästan helt trädlösa landskapet fick sin prägel av århundraden av bete och bränsletäkt och plogen och lien har också lämnat tydliga spår.

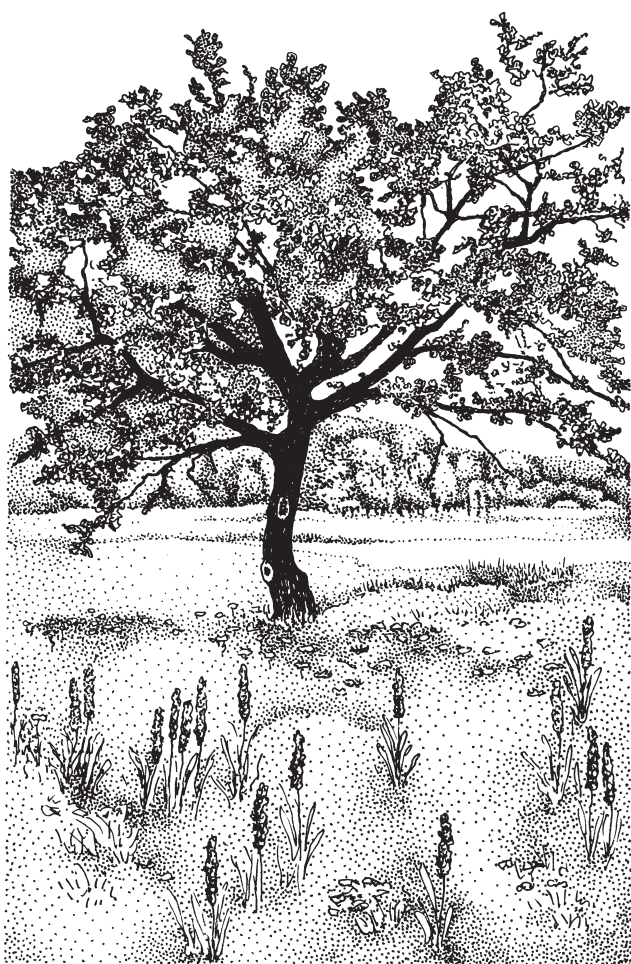
Lummiga lundar

Längst i norr på nordligaste Lindö ligger bebyggelsen samlad i skydd för västanvinden. Det gamla sjömagasinet hukar invid berget och skvallrar om forna tiders sjöfart och smuglarverksamhet. Nu utgör det basen för naturvården och förvaltningen av öarna. Man kan välja att söder om Lindö by ta stigen mot Vesholmen och möts då av lummig grönska

mellan berg, hav och betesängar. Här under blommande snår och bryn lyser blåsippa, gullviva, tvåblad, nässelklocka och många fler arter och har man tur kan man få en skymt av höksångaren med sitt tvärrandiga bröst. Liguster, getapel, hassel, hagtorn, rosor och ibland den i Bohuslän så sällsynta skogskornellen klär in bergens fötter och när landskapet öppnar sig vid någon av vikarna står kanske en häger och fiskar bland glasört i strandkanten. Gravänder i brokiga färger flyger över landskapet och då gården Ängens idylliska tun passerats är vi framme vid en av de mest artrika ängarna i Bohuslän. Skalkalkinnehållet i jordarna är en av förutsättningarna för öarnas rika flora men välbetade strandängar och hedar samt välhållna slåttermarker är ett måste för dess fortbestånd.

Paradisisk blomsteräng

Ängarna på Vesholmen brukades fram till 1958 som åker men efter kontinuerlig slåtter ökar de slåttergynnade arterna alltmer. Här är under högsommaren ett blommande paradis där den vackra brudsporrén bildar riktiga tuvor. Orkidén är väldoftande och blommornas färg kan variera från rosa, blekt rödviolett till purpurrött. Den kan bli halvmeterhög, gynnas av slåtter och har i folkmun träffande kallats brudgran. Andra örter är vitblommande brudbröd, prästkrage och bockrot, slåtterfibbla, käringtand, getväppling och ängsskallra i gult samt ängsvädd, väddklint och kråkvicker i den blå-röda färgskalan. Den solgula krisslan bildar med sina rufsiga blommor imponerande bestånd och tävlar i skönhet med nattviol på fuktigare delar av ängen och i skogs-brynet tonar blodnävens, nässelklockans och kungsmyntans färger vackert över i varann.

Artrik vägbana

Nu kan man genom lövtunnlar och -salar som bildas av lindar, askar, ekar och sällsynt någon norskoaxel, ta sig västerut. I lövträdens skugga trivs underviolen, det fyrbladiga ormbäret kan ibland bära fem blad och med fantasins hjälp kan en aspstam bli en elefantfot. Vi når fram till den smala väg som på 1930-talet byggdes som ett nödhjälpsprojekt för arbetslösa och som med en bro skulle förbinda öarna med Havstenssund. Det blev inget av med broplanerna och någon bilfärja har aldrig lagt till. Väg 1188 är nu en unik och artrik, ca 6 km lång vägbana där man i lugn och ro kan finna spåtistel, darrgräs och dvärglummer, mjukt ullig kattfot, harmynta och ormbunken svartbräken titta upp ur grus och sten tillsammans med dvärglin och tätört. Reservatets viktiga landskapsvårdare, får och lurvig skotsk högländsboskap, träffar man på lite varstans.

Hedlandskap

I gränslandet mellan Lindö och Kalvö blir landskapet bistrare med de täta, vresiga enbuskarna hukande över klipporna. Klapperstensfält, gräshedar och magra hållmarker ut mot väster för tankarna till fjällen och mycket riktigt kan man här också hitta snölav, som är speciellt vanlig på fjällheden men endast funnen på några få platser i Bohuslän. Både Lindö och Kalvö

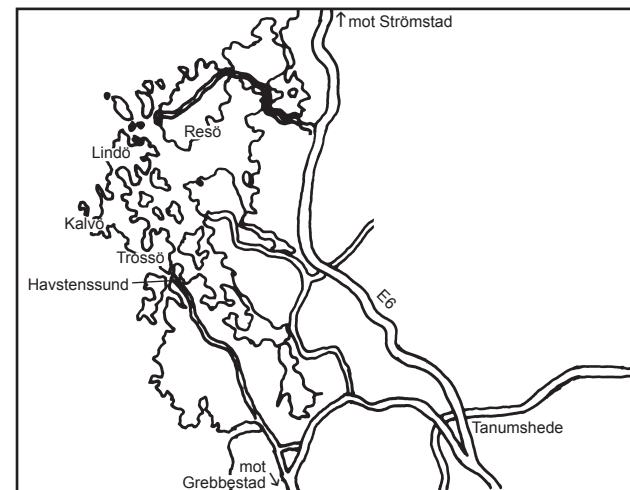
har stora områden som utnyttjats till åker. Jordbruket var förr basnäringen på öarna medan fisket och sjöfarten mestadels var binäringar. Vandrigen bär besökaren mot Kalvö by som, liksom övrig bebyggelse, är undantagen från reservatet. Tar man sig västerut norr om byn kan man hitta fram till Trinnebergs slott, en ålderdomlig och mystisk labyrint som består av handbollsstora stenar lagda i 7 varv på en ängsbacke. Ålder och ursprung är oviss men labyrinter kan ha ingått i riter för att försäkra sig om god fiskelycka. Ytterligare en ligger på Lindö.

labyrint

Sandstränder

Söder om Kalvö by blommar om våren Sankt Pers nycklar i kanten av äldre åkrar och nu låter vi vandraren ströva fritt. Tar man sig ut till västsidan kan man antingen klättra bland klippor och block eller botanisera vid någon av de enstaka små sandstränder där bl.a. det lågvuxna och sällsynta gräset sandtimotej växer. På kalkrika, torra, sandiga marker kan man också träffa på den sällsynta stjälkroksvampen. Ljungen färgar på sensommaren hedar och berg flammande rödvioletta. Den badsugne finner fina sandstränder på nordöstra Trossö och för den som söker skugga växer en tallskog längst i söder.

Läge

Ögruppen Trossö - Kalvö - Lindö ligger i norra Bohuslän skärgård ca 15 km sydväst om Strömstad och sträcker sig från Havstenssund i söder till Resö i norr. Fast färjeförbindelse saknas men öarna kan nås med taxibåt från dessa båda sistnämnda orter.

Väst kuststiftelsen

NATURVÅRD ✻ FRILUFTSLIV

www.vastkuststiftelsen.se

I samarbete med

Länsstyrelsen i Västra Götalands län
och Västra Götalandsregionen

Text: Ulla Åshede

Illustrationer: Kerstin Hagstrand-Velicu

Layout: Jenny Sanderöd

Nytryck 2010

darrgräs, våddklint, blåvinge, backlök, nässelklocka, krissla, blodnäva, prästkrage, harklöver, citronfjäril, brudsporre, getväppling, nyckelpiga, jungfrulin, häger, brunört, blåklocka, blodrot, brudbröd, gråsugga, näselfjäril, humleblomster

Visa hänsyn mot de boende på Trossö - Kalvö - Lindö.
Respektera tomtgränserna under vandringar över öarna.